

sundhed har at gøre med, at mennesket jo et eller andet sted – det tror jeg også hr. Langkilde går ud fra – er et fornuftsvæsen; man opfører sig ikke altid lige fornuftigt, men man kan påvirkes til nogle adfærdsreguleringer. Man kan ikke på samme måde adfærdsregulere naturen. Den prøver på at rette sig op en gang imellem, men hvis mennesket bliver ved med skævt at påvirke i én bestemt retning, kan naturens reaktion også blive lige så skæv. Jeg tror ikke, sammenligningen kan holde hele vejen igennem.

Og til hr. Hans Christian Schmidt: Jeg ved ikke, om jeg skal takke, eller jeg skal være ked af at blive sammenlignet med standarden for miljøordførere. Det vil jeg helt overlade til miljøordføreren selv.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg tror, jeg vil starte med at forkynde, hvad det er, vi snakker om, så vi lige får det resumeret. Det er udviklingen i forvaltningsmyndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse og om udviklingen i anvendelse af erstatningsfri regulering inden for plan-, miljø- og naturbeskyttelsesområdet.

Til den diskussion har vi fået 15-16 sider fra nogle jurister, der har vurderet, hvor langt vi er kommet. Jeg må nok sige, at politikere snakker og snakker. Vi havde en lang debat her i salen den 21. maj sidste år om nøjagtig det samme, altså om krænkelse af grundloven, og der blev sagt, at nu skulle der rigtig gøres noget ved det. Vi fik en udregning på, at der var mindst 110 love, hvori det var direkte skrevet, at man kunne omgå grundlovens § 72 og § 73 om ejendomsrettens ukrænkelighed; og det skulle der jo så sættes en stopper for.

Hvad er der så sket siden? Jeg vil tro, at siden vi sidst havde debatten og fik konstateret, at der var 110 love, hvor det var skrevet ind, at man bare kunne springe grundloven over, er der nok vedtaget ca. 12 ekstra. Jeg vil tro, det er sådan deromkring.

Med hensyn til den redegørelse, vi har fået, vil jeg ikke sige, den er intetsigende. Det er den ikke, men den er heller ikke sådan meget god at få forstand af. Jeg vil prøve at læse et par citater.

Under 2.1.2. står der:

»Grundlovens hovedregel om, at et indgreb kræver retskendelse, kan fraviges ved en lovbestemmelse, der udtrykkeligt fastsætter, at det pågældende indgreb kan foretages »uden retskendelse«.

Under 2.2. står der:

»I de tilfælde, hvor lovgivningsmagten har udnyttet muligheden for at fravige grundlovens hovedregel, er det normalt udtrykkeligt bestemt, at det pågældende indgreb kan foretages »uden retskendelse«.

Det vil altså sige, man kan vedtage de love, man vil, her i Folketinget og fuldstændigt omgå den grundlov, vi alle sammen troede vi skulle rette os efter. Det er faktisk juristernes vurdering, og det er klart, at den vurdering kommer, efter at tingene er skredet gennem 20 år. Det står på s. 3023, at tingene er forværret siden 1970, og det er i særdeleshed på grund af vores EF-indtræden, at grundlaget for at overholde grundloven skrider. Og vi kan se, at de domme, der bliver afsagt, ja, de følger så, hvad der er retspraksis, og hvad der har været praksis for, at Folketingets medlemmer vedtager herinde.

Jeg vil komme med nogle konkrete eksempler på, hvordan grundloven glider. Og der er faktisk ingen af folketingsmedlemmerne, der tager det højtideligt, heller ikke Venstre og De Konservative, selv om de påberåber sig det nu her ved en festlig lejlighed.

Jeg vil nævne lovforslag nr. L 127, forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, fra Fremskridtspartiet. Vi spurgte både Venstre og De Konservative, om de ville være medforslagsstillere, men nej, det ville de ikke. Men det skal så siges til deres ros, at de da støttede lovforslaget her i salen.

Men det går jo altså ud på, at som loven er i dag, overgår de ferske enge og overdrev, der ikke bliver ompløjet hvert 7. år, til at være fredet, så landmanden ikke må pløje dem. Og det, vi så foreslår for at hjælpe naturen, er, at landmanden stadig væk skal have lov til at pløje og så ny kløver en gang imellem, når den gamle er gået ud.

Det er en af de nye love, der er vedtaget efter de 110, hvor man helt klart ser bort fra grundlovens bestemmelse om ejendomsrettens ukrænkelighed og eksproprierer uden erstatning. Alle disse tusinder hektarer går pr. automatik over til at være §-3-områder, og bonden får ikke en krone i erstatning. Men der var faktisk ikke megen diskussion om det, da vi havde behandlingen af forslaget her i salen. Jeg har nævnt, at V og K dog støttede lovforslaget.

Så vil jeg også nævne et forslag, der var til behandling i sidste uge. Det er bare helt tilfældige sager, jeg tager her. Sagerne bliver ved med at køre. Det er lovforslag nr. L 142, forslag til lov om opdræt af visse dyrearter. Det var på sidste onsdag. Der står i § 11: